



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Die XXI. Junii. Festum S. Aloysii Gonzagæ Confessoris

[S.l.], [ca. 1770]

Die XXI. Junii. Festum S. Aloysii Gonzagæ Confessoris. Duplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62800)

Die XXI. Junii.

FESTUM S. ALOYSII GONZAGÆ
Confessoris.

Duplex.

Pro totâ Germaniâ, Italiâ, & Insulis adjacentib.

*Omnia dicuntur de communi Confessoris non
Pontificis, præter sequentia.*

Oratio.

Cœlestium donorum distributor DEUS,
qui in Angelico Juvene ALOYSIO mi-
ram vitæ innocentiam pari cum pœnitentiâ
fociâsti; ejus meritis & precibus concede;
ut innocentem non secuti, pœnitentem
imitemur: Per Dominum &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Aloysius, Ferdinandi Gonzagæ Castel-
lionis Stiverorum Marchionis filius,
festinato propter vitæ periculum baptismo,
prius cœlo, quàm terris nasci visus; pri-
mam illam gratiam tam constanter retinuit,
ut in ea confirmatus crederetur. A primo
rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vi-
tam duxit quotidie sanctiorem. Novennis
Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam
parentis loco semper habuit, perpetuam
Virginitatem vovit; eamque insigni Dei

X

be.

beneficio, nullâ mentis, aut corporis pug-
nâ tentatam, servavit. Reliquas animi
perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter
comprimere, ut ne primo quidem earum
motu deinde incitaretur. Sensus etiam,
oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non
modò illos nunquam in faciem intenderit
Mariæ Austriacæ, quam plures annos in-
ter honorarios Hispaniarum Principis eph-
ebos ferè quotidie salutavit; sed à Matris
etiam vultu contineret. Homo propterea
sinè carne, aut Angelus in carne meritò
appellatus. *ꝛ.* Honestum.

Lectio V.

Adjecit sensuum custodiae corporis cru-
ciatum. Tria singulis hebdomadis
jejunia eaque plerùmque modico pane, &
aquâ tolerabat. Quamquam perpetuum
fuisse per id tempus ipsius jejunium videri
potest; cùm ejus prandia fermè vix unci-
am æquarent. Sæpè etiam ter in die se funi-
bus, aut catenis cruentabat: flagella quan-
doque canum loris, cilicia equorum calca-
ribus supplevit. Mollem lectulum clam
injectis asserum fragmentis asperabat;
eò etiam, ut citiùs ad orandum excitare-
tur. Magnam quippe noctis partem, sum-
mâ etiam hieme, solo tectus indusio, po-
sitis humi genibus, vel præ languore ja-
cens

Die XXI. Junii.

FESTUM S. ALOYSII GONZAGÆ
Confessoris.

Duplex.

Pro totâ Germaniâ, Italiâ, & Insulis adjacentib.

Omnia dicuntur de communi Confessoris non
Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

Cælestium donorum distributor DEUS,
qui in Angelico Juvene ALOYSIO mi-
ram vitæ innocentiam pari cum pœnitentiâ
fociâsti; ejus meritis & precibus concede;
ut innocentem non secuti, pœnitentem
imitemur: Per Dominum &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Aloysius, Ferdinandi Gonzagæ Castel-
lionis Stiverorum Marchionis filius,
festinato propter vitæ periculum baptismo,
prius cælo, quàm terris nasci visus; pri-
mam illam gratiam tam constanter retinuit,
ut in ea confirmatus crederetur. A primo
rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vi-
tam duxit quotidie sanctiorem. Novennis
Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam
parentis loco semper habuit, perpetuam
Virginitatem vovit; eamque insigni Dei

X

be.

beneficio, nullâ mentis, aut corporis pug-
nâ tentatam, servavit. Reliquas animi
perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter
comprimere, ut ne primo quidem earum
motu deinde incitaretur. Sensus etiam,
oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non
modò illos nunquam in faciem intenderit
Mariæ Austriacæ, quam plures annos in-
ter honorarios Hispaniarum Principis eph-
ebos ferè quotidie salutavit; sed à Matris
etiam vultu contineret. Homo propterea
sinè carne, aut Angelus in carne meritò
appellatus. *ꝛ.* Honestum.

Lectio V.

Adjecit sensuum custodiae corporis cru-
ciatum. Tria singulis hebdomadis
jejunia eaque plerùmque modico pane, &
aquâ tolerabat. Quamquam perpetuum
fuisse per id tempus ipsius jejunium videri
potest; cùm ejus prandia fermè vix unci-
am æquarent. Sæpè etiam ter in die se funi-
bus, aut catenis cruentabat: flagella quan-
doque canum loris, cilicia equorum calca-
ribus supplevit. Mollem lectulum clam
injectis asserum fragmentis asperabat;
eò etiam, ut citiùs ad orandum excitare-
tur. Magnam quippe noctis partem, sum-
mâ etiam hieme, solo tectus indusio, po-
sitis humi genibus, vel præ languore ja-
cens

cens ac pronus, in cœlestium contempla-
tione traducebat, Interdiu quoque tres,
quatuor, quinque horas in ea perstabat im-
motus; donec unam saltem, animo nus-
quam distracto, percurrisset. Cujus con-
stantiæ præmium fuit stabilitas mentis in-
ter orandum aliò non vagantis, imò per-
petua velut ecstasi in Deo defixæ. Ei de-
mum ut unicè adhæreret, victo post trien-
nale acerrimum certamen Patre, & aviti
Principatûs jure in Fratrem translato, So-
cietati JESU, ad quam cœlesti voce Matriti
fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

¶. Amavit.

Lectio VI.

In Tyrocinio ipso virtutum omnium Ma-
gister haberi cœpit. Exactissima in eo
erat legum etiam minimarum custodia,
mundi contemptus singularis, implacabi-
le odium sui, Dei verò amor tam ardens,
ut corpus etiam sensim absumeret. Jus-
sus propterea mentem à divinis rebus tan-
tisper avertere, occurrentem sibi ubique
Deum irritò conatu fugiebat. Mirâ etiam
proximum charitate amplexus, in publi-
cis, quibus alacriter ministrabat, Noso-
comiis contagiosam luem traxit. Quâ len-
tè consumptus, die, quem prædixerat,
undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quar-

to

to & vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis cædi, atque humi stratus mori postulâisset, migravit in cælum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tantâ frui gloriâ, Deo monstrante, vidit, quantum vix esse in cælo credidisset; ipsûmque sanctimoniâ insignem, & charitate Martyrem incognitum fuisse, prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis: quibus ritè probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum fastis Angelicum Juvenem adscripsit, atque innocentia & castitatis exemplar simul & patronum, studiosæ præsertim juventuti dedit.

✠. Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 22. v. 29.

In illo tempore, respondens JESUS ait Sadducæis: Erratis nescientes scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cælo. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Lib. de Virginit.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; & istud

istud tibi assentior: ac si liber, illud ad-
jungam, tantò nuptiis eam præstare, quan-
tò cælum terræ, quantò hominibus Ange-
li antecellunt; ac, si quid prætereà adden-
dum est, etiam magis. Nam si neque nu-
bunt Angeli, neque uxorem ducunt; non
etiam carne & sanguine coagmentati sunt;
in terris prætereà non commorantur; non
cupiditatum, aut libidinum perturbatio-
nibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut
potus, non sunt ejusmodi, ut eos dulcis
sonus, aut cantus mollis, aut præclara
species possit allicere; nullâ denique ejus
generis illecebrâ capiuntur.

✠. Iste est.

Lectio VIII.

At humanum genus, cùm natura beatissimis
illis Mentibus inferius sit, omni vi,
studiòque contendit, ut, quoad ejus fieri
potest, illas assequatur. Quomodo? non
nubunt Angeli; at neque etiam Virgo. As-
sistentes illi semper ad Deum, eidem infer-
viunt; & istud ipsum Virgo. Quod si Vir-
gines; quamdiu corporis onere deprimun-
tur, quemadmodum Angeli, in cælum
nequeunt ascendere; illud eo vel maximo
solatio compensant, quòd, modò spiritu
& corpore sanctæ sint, cæli Regem recipi-
unt. Videsne virginitatis præstantiam?
quo-

quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut
qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis
mentibus exæquet?

℞. Sint lumbi.

Lectio IX.

Quâ enim, quæso, re differebant ab
Angelis Elias, Eliseus, Joannes,
veri hi virginitatis amatores? nullâ, nisi
quod mortali naturâ constabant. Nam cæ-
tera si quis diligenter inquirat, hi nihilo-
minus affecti reperientur, quàm beatæ il-
læ Mentis: & ad ipsum, quo inferiore
conditione videntur esse, in magna est eo-
rum laude ponendum. Ut enim terrarum
incolæ, & ii, qui essent mortali natu-
ra possent ad illam virtutem vi & contentio-
ne pervenire; vide quantâ eos fortitudine,
quantâ vitæ ratione præditos fuisse oporteat
Te Deum.

Missæ propria: Minuisti eum.

